

Bilag 2

2 af udvalget stillede samrådsspørgsmål og indenrigsministerens skriftlige besvarelse heraf

Spørgsmål G:

Ad ministerens besvarelse af spørgsmål 46.

Der ønskes en uddybning af besvarelsen, især af 4. afsnit.

Svar:

Som nævnt i slutningen af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 46 antages det i betænkningen om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. (nr. 894/1980), at ethvert medlem har ret til at gøre sig bekendt med *eksisterende sagsakter*.

Drejer det sig derimod om *nye oplysninger* (som skal indhentes, beregnes osv.) antages det, at det er kommunalbestyrelsen, der indenfor vide rammer må fastlægge sagernes oplysningsniveau, se navnlig betænkningens kapitel VI, afsnit 6.3.

Når der siges »inden for vide rammer«, er det fordi de enkelte medlemmer – som er ansvarlige for deres stillingtagen – må have visse minimumskrav, nemlig at sagerne er således oplyst, at der er grundlag for en forsvarlig stillingtagen.

Det lader sig imidlertid ikke gøre generelt at beskrive, hvornår disse minimumskrav er opfyldt.

Spørgsmålet vil i givet fald kunne rejses over tilsynsmyndigheden og domstolene.

På den anden side synes det at indebære helt uoverskuelige konsekvenser såvel for effektiviteten som ressourceforbruget i kommunernes forvaltning, såfremt der som foreslået i spørgsmål 46 skulle gives hvert enkelt medlem adgang til at forlange supplerende

eller alternative planer, budgetter, beregninger osv.

Spørgsmål H:

Ad ministerens besvarelse af spørgsmål 47.
Der ønskes en uddybning af besvarelsen.

Svar:

Den gældende bestemmelse om borgmesterens adgang til at afgøre visse sager på kommunalbestyrelsens vegne er uheldigt formuleret, idet den ved det *dobbelte* krav om, at der *både* skal være tale om en almindelig løbende sag og at sagen enten skal være hastende eller ikke give anledning til tvivl, indsnævrer borgmesterens handlingsmuligheder urimeligt i forhold til de beføjelser, der uden lovbestemmelser antages at tilkomme en formand for et kollegialt organ. Det er således et ganske almindeligt træk i arbejdsformen for kollegiale organer i den offentlige forvaltning, at formanden kan afgøre visse sager på kollegiets vegne, f. eks. hvor formanden på grundlag af en foreliggende praksis kan forudse, hvorledes afgørelsen vil falde ud.

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen tilsigter derfor kun at tillægge formanden for kommunalbestyrelsen beføjelser, der svarer til dem, der i almindelighed tilkommer en formand for en kollegialt organ.

Det må understreges, at den gældende betingelse om, at sagerne skal afgøres *på kommunalbestyrelsens vegne* opretholdes. Bestemmelsen giver således ikke borgmesteren ret til at afgøre sager på *udvalgenes* vegne og bestemmelsen vil derfor formentlig også i fremtiden være af begrænset betydning.